

Ponorka

Vladimír Merta

1. Mám všeho dost už se unavím snadno ani ty písňe mi nejdou jak dřív
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno někam kde nikdo mě nezaměří

2. Kamárád nalil mi štamprli velkou povídal tohleto spraví ti c huť
zejtra tě u vodky seznámím s Věrkou pak s Věrkou usni a s vodkou se vzbud'

3. Ale všecko je marný ráno je chladno z Věrky i z vodky jen kocovina
chtěl bych jak ponorka lehnout až na dno a přestat vysílat volací znak

4. Lezou mi z krku všichni a všechno hlasivky tejrát kytaru dřít
chtěl bych jak ponorka až na dno lehnout někam kde nikdo mě nezaměří